

крізь пальці я просіяв дощ
немов крізь решето — життя останнє
і небо загорілося від райдуги
що зашморгнула соняшник
горбатий у незграбному півсні
роса горить — росюю ти палаєш
тебе зустрів я ненароком на
слизькім порозі казки —
і наново воскрес із попелу
свого як позавчора
ковтнувши мимоволі
краплиночку живущої роси
твоеї цноти.

Збірка « [Восени вода](#) ».